

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัย เรื่อง ปัจจัยการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าโรงเรียนอนุบาลเอกชนในพื้นที่สำนักงานเขตยานนาวา ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสามารถนำเสนอตามลำดับได้ดังต่อไปนี้

1. รูปแบบการจัดการศึกษาระดับอนุบาลในประเทศไทย
2. บริบทโรงเรียนอนุบาลเอกชนในพื้นที่สำนักงานเขตยานนาวา
3. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

รูปแบบการจัดการศึกษาระดับอนุบาลในประเทศไทย

การปฐมวัยศึกษาในประเทศไทยในปัจจุบัน มีการจัดโดยหน่วยงานของรัฐและเอกชน ซึ่งทำให้ลักษณะการบริการมีหลากหลาย จากการศึกษาค้นคว้าพบว่าการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยของประเทศไทย ยังอาศัยแนวคิดของต่างประเทศด้านหลักการ ทฤษฎี วิธีการ และหลักปฏิบัติต่าง ๆ โดยมีได้มีพื้นฐานความคิดหรือจุดเด่นของไทย จึงได้มีการศึกษาและเสนอรูปแบบการจัดการศึกษาปฐมวัยตามวิถีชีวิตไทยไว้ 2 รูปแบบ คือ รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัยตามวิถีชีวิตไทยโดยครอบครัว และรูปแบบการจัดการศึกษาปฐมวัยตามวิถีชีวิตไทย ในรูปแบบหลังมุ่งเน้นการจัดการศึกษาโดยผ่านศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก กิจกรรมที่จัดมีหลายกิจกรรมครอบคลุมทุกด้าน โดยให้สมดุลทั้งทางร่างกายและจิตใจ รูปแบบการจัดการศึกษาระดับอนุบาลโดยทั่ว ๆ ไป ได้แก่ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2537, หน้า 46-50)

(1) รัฐจัดเอง โดยรัฐรับภาระทุกด้าน ซึ่งวิธีการนี้เท่าที่ผ่านมาพบว่าจะมีปัญหาเรื่องงบประมาณไม่เพียงพอที่จะจัดให้เด็กได้อย่างทั่วถึง นอกจากนี้ ยังต้องสิ้นเปลืองเรื่องการจัดหน่วยงานขึ้นรับผิดชอบ เช่น กรม กองต่าง ๆ

(2) รัฐร่วมกับองค์กรพัฒนาเอกชน สำหรับการเชื่อมโยงระหว่างรัฐกับองค์กรพัฒนาเอกชนต้องพิจารณาว่าจะทำอะไร เช่น จะทำอย่างต่างประเทศหรือไม่ ตัวอย่าง คือ มูลนิธิหาเงิน 1 บาท รัฐให้ 1 บาท แล้วรัฐกำหนดเป้าหมายเด็กให้องค์กรพัฒนาเอกชนรับไปดำเนินการในแต่ละปี ซึ่งวิธีการนี้จะเข้าไปส่งเสริมสนับสนุนแทนการเข้าไปควบคุม

(3) รัฐร่วมกับองค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรชุมชนท้องถิ่น ในส่วนที่ต้องนำองค์กรชุมชนท้องถิ่นเข้ามาร่วมด้วยนั้น เนื่องจากองค์กรนี้จะช่วยดูแล ตลอดจนป้องกันหลายเรื่อง เช่น ยาเสพติด การพนัน เอดส์ รวมทั้งการจัดการศึกษาก่อนวัยเรียน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งเป็นหน้าที่ขององค์กรชุมชนท้องถิ่นด้วย สำหรับองค์กรพัฒนาเอกชน ให้เข้ามามีบทบาทเสริมในการคิดรูปแบบแปลกใหม่และเงินซึ่งในส่วนของเงินและการอุทิศตัวนี้ องค์กรพัฒนาเอกชนจะเข้ามาช่วยรัฐที่มีข้อจำกัดด้านต่าง ๆ ได้

(4) รัฐร่วมกับองค์กรชุมชนท้องถิ่น ในแนวนีรัฐให้การสนับสนุนองค์กรชุมชนท้องถิ่น ทางด้านวิชาการ งบประมาณ บุคลากร สำหรับองค์กรชุมชนท้องถิ่นช่วยกันจัดการและบริหาร ทรัพยากรโดยมีงบประมาณไปสนับสนุน มีการสร้างความรู้สึกร่วมของชุมชน ซึ่งวิธีการนี้จะทำให้ ชุมชนรักท้องถิ่น ไม่ทิ้งท้องถิ่นเพื่อไปทำงานในถิ่นอื่น

นอกจากจะแบ่งรูปแบบตามที่น่าเสนอข้างต้นแล้ว ยังสามารถแบ่งรูปแบบการปฐมวัยศึกษา โดยยึดลักษณะระบบ และวัตถุประสงค์ในการจัด ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 2 รูปแบบ ได้แก่

(1) รูปแบบการปฐมวัยศึกษาในระบบโรงเรียน แบ่งเป็น 2 รูปแบบที่สำคัญ ดังนี้

(1.1) รูปแบบชั้นอนุบาล เป็นรูปแบบที่จัดการศึกษาในระบบโรงเรียน 2-3 ปี สำหรับ เด็กอายุ 3-6 ปี หน่วยงานที่รับผิดชอบ ได้แก่ ทบวงมหาวิทยาลัย กรมการฝึกหัดครู สำนักบริหารงาน คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน และสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กรมสามัญศึกษา กรมศาสนา กรมตำรวจ และกรุงเทพมหานคร

(1.2) รูปแบบขั้นเตรียมประถมศึกษา 1 ปี เป็นการจัดการศึกษาเพื่อเตรียมเด็กเข้า เรียนตามเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับ ได้แก่ ชั้นเด็กเล็ก ที่จัดในโรงเรียนประถมศึกษาของเทศบาล และสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

(2) รูปแบบการปฐมวัยศึกษานอกระบบโรงเรียน

การปฐมวัยศึกษานอกระบบโรงเรียน มีพื้นฐานจากกระบวนการอบรมเลี้ยงดูเด็กให้ เด็กอยู่รอด มีพัฒนาการตามวัยที่เหมาะสม ได้รับการคุ้มครองป้องกัน สนองความต้องการของเด็ก ร่วมกับครอบครัวและชุมชน การจัดการศึกษารูปแบบนี้เป็นผลที่ได้จากการร่วมมือและร่วมกัน ระหว่างรัฐและประชาชน

บริบทโรงเรียนอนุบาลเอกชนในพื้นที่สำนักงานเขตยานนาวา

โรงเรียนเอกชนเขตยานนาวาข้อมูลที่ได้มาจาก Google บ้าง โรงเรียนมีเพียงข้อมูลที่ตั้ง ส่วน โรงเรียนที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตร และเกี่ยวกับกิจกรรม มีเพียง 5 โรงเรียน ส่วนมากมีลักษณะ การเรียนการสอนคล้ายกัน ดังต่อไปนี้

โรงเรียนอนุบาลบ้านसानฝัน

ด้านหลักสูตรเตรียมอนุบาล หลักสูตรอนุบาล 1-3

(1) ดำเนินการสอนตามแนวการจัดประสบการณ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา แห่งชาติ

(2) เตรียมความพร้อมทางด้านเชาวน์ วิชาการ และกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่าง ๆ

(3) เตรียมความพร้อมทางด้านภาษาอังกฤษตามหลักสูตรของโรงเรียน

ทางโรงเรียนใช้ข้อดีของหลายหลักสูตรมารวมกันให้เหมาะกับพัฒนาการในแต่ละวัยของ เด็ก ๆ เช่น ชั้นอนุบาล 1 เราใช้ระบบมอนเตสซอร์รี่เข้ามาเสริมกับหลักสูตรปฐมวัยเพื่อเชื่อมต่อ กิจกรรมจากบ้านมาสู่โรงเรียนโดยในระบบนี้มีอุปกรณ์ที่คล้ายกับเครื่องใช้ในบ้านมาจัดการเรียน การสอนอย่างอบอุ่น และสนุกสนานคล้ายกับการอยู่บ้าน เมื่อกลับบ้านเด็ก ๆ ก็สามารถฝึกทักษะ เหล่านี้ได้อีกด้วย ซึ่งเด็ก ๆ ในวัยนี้ชอบที่จะทำกิจกรรมซ้ำ ๆ และเลียนแบบจากบุคคลใกล้ชิดจนเกิด

เป็นทักษะและความชำนาญ และกลายเป็นความมั่นใจในตัวเอง ชั้นอนุบาล 2-3 เด็ก ๆ จะมีความพร้อมในด้านการเรียนรู้มากขึ้น เราสามารถจัดการเรียนการสอนทางวิทยาศาสตร์ได้อย่างเต็มที่ เด็ก ๆ ได้สนุกกับวิทยาศาสตร์ที่อยู่รอบตัวเขา เช่น เรื่องสัตว์ แมลง พืช อาหาร สารเคมี ธรรมชาติ ฯลฯ ซึ่งช่วยกระตุ้นความอยากรู้อยากเห็น ฝึกการคิดวิเคราะห์และนำไปสู่การเป็นคนมีเหตุผลได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้โรงเรียนยังมีกิจกรรมเสริมอื่น ๆ เช่น การฝึกสมาธิ ดนตรี กีฬา ศิลปะ นาฏลีลา และเน้นภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง บ้านเลขที่ 29/2 ถนนเย็นอากาศ ซ่งนนทรี ยานนาวา กรุงเทพมหานคร โทร 02-671-0911, 02-671-0913

โรงเรียนสารสาสน์เอกตรา

หลักสูตรโรงเรียนสารสาสน์เอกตรา จัดเป็นแบบ 2 ภาษา แบ่งเป็น 4 ระดับ คือ Nursery (NC) Kindergarten 1 (KG.1) Kindergarten 1 (KG. 2) Kindergarten 1 (KG.3) ซึ่งมุ่งเน้นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษควบคู่กับภาษาไทย และส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียนให้ครอบคลุมทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา โดยมีครูประจำชั้นทั้งครูไทยและครูชาวต่างชาติเป็นผู้จัดบรรยากาศการเรียนการสอนให้เหมาะสมต่อการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละระดับชั้น

รูปแบบหลักสูตรของโรงเรียนใช้ตามแนวทางกระทรวงศึกษา ซึ่งเป็นหน่วยการเรียนรู้ 4 สาระ คือ ตัวเรา บุคคลและสถานที่ สิ่งแวดล้อมรอบตัวและธรรมชาติรอบตัวเด็ก โดยได้จัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการตามแนวทางพหุปัญญา แบ่งเป็น 6 กิจกรรมหลัก คือ กิจกรรมเสริมสร้างประสบการณ์ กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ กิจกรรมสร้างสรรค์ กิจกรรมกลางแจ้ง กิจกรรมเสรี และเกมสื่การศึกษา รวมถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่หลากหลาย คือ โยคะ พละ ดนตรี เปียโน ศิลปะ วิทยาศาสตร์ คอมพิวเตอร์ และห้องสมุด ซึ่งกิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้จะจัดรวมอยู่ในหลักสูตรการเรียนการสอน นอกจากนี้ ทางโรงเรียนยังจัดให้มีกิจกรรมให้วันสำคัญต่าง ๆ เช่น กิจกรรมวันไหว้ครู และกิจกรรมวันแม่ กิจกรรมลอยกระทง กิจกรรมวันคริสต์มาส ฯลฯ เพื่อให้นักเรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมของชาติ

สำหรับรายละเอียดของเนื้อหาบทเรียน ผู้ปกครองจะได้รับทราบจากเอกสารของทางโรงเรียนที่จะแจกให้กับท่านทุก ๆ สัปดาห์ กรุณาศึกษาเอกสารเพื่อใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนร่วมกันกับทางโรงเรียน

โรงเรียนอนุบาลพระแม่แห่งยุติธรรม

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยปี 2546 จัดกิจกรรมสอดคล้องกับการบูรณาการแบบองค์รวม เน้นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ชวนให้คิดเป็น แก้ปัญหาเป็น และสามารถลงมือปฏิบัติได้ ทางโรงเรียนเห็นความจำเป็นของภาษาอังกฤษในยุคนี จึงได้เน้นหลักสูตรเสริม English Program ในหลายปีที่ผ่านมา และในปีนี้โรงเรียนเข้าเป็น Licensee ของ Preschool Learning Model, Think & Learn Pte. Ltd., Singapore ทางโรงเรียนเก็บค่าเล่าเรียนเท่าที่จำเป็นเท่านั้น เพื่อช่วยเหลือผู้ปกครองในยุคเศรษฐกิจตกต่ำ จำนวนนักเรียน 100 คน จำนวนครู 10 คน จำนวนครูต่างชาติ 1 คน

สถานที่ตั้ง และเบอร์ติดต่อ 1140/47 ซอยสาธุประดิษฐ์ 58 ถนนสาธุประดิษฐ์ แขวง บางโพธิ์พาง เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร 10120 โทรศัพท์ 0-2294-4366 โทรสาร 0-2682-0961

โรงเรียนสารสาสน์พัฒนา

ในปี พ.ศ. 2536 โรงเรียนสารสาสน์พิทยาได้เปิดสอนแผนกสองภาษาไทย-อังกฤษ เรียกว่า EXTRA CLASS หมายถึง ชั้นเรียนพิเศษที่จัดการเรียนการสอน เป็นภาษาอังกฤษมากกว่าชั้นเรียนอื่น ๆ โดยมีครูชาวต่างประเทศเป็นผู้สอนภาษาอังกฤษให้นักเรียนโดยตรง มุ่งเน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างถูกต้องและถูกวิธีจากครูผู้สอนที่เป็นเจ้าของภาษา ในขณะที่เดียวกันก็ยังคงได้รับการศึกษาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการอย่างครบถ้วน การดำเนินการสอนแนวใหม่นี้ได้รับความช่วยเหลือในด้านการพัฒนาหลักสูตร การพัฒนาบุคลากร และเทคนิคการสอนต่าง ๆ จาก Cambridge Public School, Boston ประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีสัญญาให้ความช่วยเหลือกับโรงเรียน

โรงเรียนวรมงคล

เลขที่ 285/2 ถนนสาธุประดิษฐ์ แขวงช่องนนทรี เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร 10120 โทรศัพท์ 0-2674-1335

โรงเรียนอนุบาลพระแม่แห่งยุติธรรม

เลขที่ 1146/67 สาธุประดิษฐ์ 58 แยก 5 (รถยนต์เข้าแยก 3) ยานนาวา กรุงเทพมหานคร 10120 โทรศัพท์ 02-2944366, 02-2842184 โทรสาร 02-6820961 อีเมล (email): mjkschool@hotmail.com

โรงเรียนสารสาสน์พิทยา

เลขที่ 376 ถนนสาธุประดิษฐ์ แขวงบางโพงพาง เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร 10120 โทรศัพท์ 0-2674-0297-9 โทรสาร 0-22130262

โรงเรียนอนุบาลมณีรัตน์

โรงเรียนอนุบาลมณีรัตน์ ได้ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2531 โดยมุ่งมั่นว่า เราจะปลูกฝังให้เด็กมีความประทับใจต่อการเรียนรู้ และเชื่อมั่นว่า “การเรียนรู้ คือ ความสุข”

การเรียนการสอนในแต่ละห้องเรียนของอนุบาลมณีรัตน์นั้น จะเรียนเป็นโครงการตามความต้องการและความสนใจของเด็ก โดยจะมีคุณครูเป็นผู้ช่วยกระตุ้น ส่งเสริม และที่สำคัญเชื่อมโยงโครงการที่เด็ก ๆ สนใจให้เข้ากับหลักสูตรกระทรวง ครูจะต้องส่งเสริมให้เด็กถ่ายทอดและบันทึกความคิด ความรู้สึกผ่านสื่อต่าง ๆ มากมายนอกเหนือไปจากภาษา ซึ่งเป็นทักษะที่เด็กในวัยนี้ยังไม่สามารถใช้ได้อย่างสมบูรณ์แบบ การใช้ศิลปะและดนตรีจึงเป็นสื่อที่เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็กปฐมวัย การจัดห้องเรียนคุณครูจะจัดสภาพแวดล้อมให้เข้ากับโครงการที่เด็ก ๆ สนใจอยู่ และจัดมุมต่าง ๆ เช่น มุมวิทยาศาสตร์ มุมนิทาน มุมบทบาทสมมติ ฯลฯ ในห้องเพื่อให้เด็ก ๆ ได้ฝึกทักษะต่าง ๆ ที่หลากหลาย พัฒนาสมองทั้งซีกซ้ายและซีกขวา โดยที่เด็กจะเป็นผู้เลือกเข้ากิจกรรมต่าง ๆ ให้ครบถ้วนในแต่ละวันตามอิสระ การเรียนการสอนแบบโครงการ (Project approach) เป็นองค์ประกอบสำคัญสำหรับการเรียนการสอนในแนวคิดเรกจิโอ เอมีเลีย เพราะนอกจากจะทำให้เด็กมีความต้องการที่จะเรียนรู้ ยังทำให้เด็ก ๆ รู้จักวิธีการคิดและกระบวนการในการหาความรู้ในการทำโครงการ เด็กจะได้เรียนรู้กระบวนการในการหาความรู้จากการลงมือปฏิบัติจริง ทั้งกิจกรรมในและนอกห้องเรียน การเรียนรู้จะต้องควบคู่กับความสุข ความสนใจ ความต้องการและความเหมาะสมของเด็ก ซึ่งจากแนวความคิดนี้เราจึงได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนผ่านโครงการที่เกิดจากความต้องการและความ

สนใจของเด็ก เปิดโอกาสให้เด็กได้คิดวางแผน ตัดสินใจ ร่วมมือกันค้นคว้า ทดลอง และทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเอง ทั้งกิจกรรมรายบุคคล กลุ่มย่อยในห้อง และที่นักเรียนทั้งห้องทำร่วมกัน กิจกรรมอาจมีทั้งการหาข้อมูล การวางแผนงาน สนทนา อภิปราย บทบาทสมมุติ ทัศนศึกษา เชิญวิทยากร สังเกต ทดลอง ฯลฯ โดยในทุกกิจกรรมนั้น ครูมีการจัดบันทึกการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ ทำให้สามารถติดตามผลพัฒนาการและศักยภาพด้านต่าง ๆ ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาของเด็กได้อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ เลขที่ 2066/1 ซอยนราธิวาสราชนครินทร์ 18 ถนนนราธิวาสราชนครินทร์ ซ่งนนทรี ยานนาวา กรุงเทพมหานคร 10120 โทรศัพท์ 0-2678-4612 โทรสาร 0-2213-2017

โรงเรียนอนุบาลมลิวลย์

เลขที่ 127/1 ถนนนนทรี ซอยนอกเขต แขวงซ่งนนทรี เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร 10120 โทรศัพท์ 0-2284-0039 โทรสาร 0-2284-0039

โรงเรียนทวีวัฒนา

เลขที่ 2106 ซอยทวีวัฒนา ถนนจันทน์ แขวงซ่งนนทรี เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร 10120 โทรศัพท์ 02-2860349

โรงเรียนเซนต์ยอแซฟยานนาวา

ก่อตั้ง ค.ศ. 1963 (พ.ศ. 2506) เลขที่ 2094 /1-2 ซอยทวีวัฒนา แขวงซ่งนนทรี เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร 10120

โรงเรียนพระแม่มาลีสาธิตประดิษฐ์

เลขที่ 2/1 ซอยพัฒนาการ 1 ถนนสาธิตประดิษฐ์ แขวงบางโพธิ์ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร 10120 โทร 02-2941477, 02-6821090

โรงเรียนตรีวิทยา

เลขที่ 342/12 ถนนสาธิตประดิษฐ์ แขวงบางโพธิ์ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร 10120 โทรศัพท์ 02-2116350

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ

นักวิชาการที่สนใจเรื่องการตัดสินใจมีแนวคิดโดยให้ความหมายของคำว่า การตัดสินใจ (Decision) แตกต่างกันดังนี้

Simon, Herbert A. (1976, p. 1) ให้ความหมายว่า การตัดสินใจเป็นกระบวนการของการหาโอกาสที่จะตัดสินใจ การหาทางเลือกที่พอเป็นไปได้ และการเลือกทางเลือกจากทางเลือกต่างๆ ที่มีอยู่

Harrison (1981, p. 25) ได้สรุปนิยามของการนำไปสู่การตัดสินใจว่า เป็นกระบวนการประเมินผลที่เกี่ยวข้องกับทางเลือกหรือตัวเลือกที่จะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมาย การคาดคะเนผลที่เกิดจากการเลือกปฏิบัติต่าง ๆ บังคับให้ผู้ตัดสินใจมีตัวเลือกทางปฏิบัติที่จะส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายมากที่สุด

Moody, Paul (1983, p. 4) ให้ความหมายว่า การตัดสินใจเป็นการกระทำที่ต้องทำ เมื่อไม่มีเวลาที่จะหาข้อเท็จจริงอีกต่อไป ปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือว่าเมื่อใดถึงจะตัดสินใจควรหยุดหาข้อเท็จจริง ข้อยุติ (Solution) จะแปรเปลี่ยนไปตามปัญหาที่ต้องการแก้ไข ซึ่งการรวบรวมข้อเท็จจริงเกี่ยวข้องกับค่าใช้จ่ายและใช้เวลา

Hoy and Miskel (1991, p. 300) เสนอข้อคิดเห็นว่าหากยังมีได้มีการนำการตัดสินใจไปสู่การปฏิบัติ การตัดสินใจนั้นก็จะจะเป็นเพียงความตั้งใจที่ดี และหากมีการนำไปปฏิบัติจึงจะถือว่าเป็นการตัดสินใจ

Moorhead and Griffin (1992, p.481) เสนอคำนิยามว่าการตัดสินใจเป็นกระบวนการเลือกทางเลือกจากทางเลือกหลาย ๆ อย่าง

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคนอื่นๆ (2542) กล่าวว่า การตัดสินใจเป็นการกำหนดปัญหา และโอกาสการเสนอทางเลือก และการปฏิบัติตามผลลัพธ์นั้น หรือหมายถึงกระบวนการสร้างการประเมินทางเลือกและการตัดสินใจเลือกจากทางเลือกนั้น

พยอม วงศ์สารศรี (2543, หน้า 63) กล่าวว่า การตัดสินใจคือขบวนการเลือกแนวทางการปฏิบัติที่คิดว่ามีความเหมาะสมมาใช้ในสถานการณ์ การตัดสินใจเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับสติปัญญา เป็นเรื่องการไตร่ตรอง มีเหตุผล ฉะนั้นการเลือกแนวทางที่ดีที่สุดนั้นจะต้องพิจารณาถึงความเสี่ยง ความประหยัดเวลาที่ใช้ และข้อจำกัดจากแหล่งต่าง ๆ ให้รอบคอบ

วิฑูรย์ ตันศิริคงค (2542, หน้า 4-5) ได้เสนอขั้นตอนของขบวนการตัดสินใจที่มีเหตุผลเป็นที่ยอมรับกันทั่วโลกมีอยู่ 6 ขั้นตอนคือ

(1) ให้คำจำกัดความประเด็นของปัญหา ต้องเข้าใจประเด็นสำคัญหรือประเด็นหลักของปัญหาอย่างท่องแท้และสร้างสรรค์ ที่สำคัญต้องกล้ายอมรับว่าปัญหาในโลกแห่งความเป็นจริงนั้นมีความสลับซับซ้อนและต้องพยายามหลีกเลี่ยงสมมุติฐานที่ไม่ถูกต้อง และระมัดระวังไม่ให้เกิดความลำเอียงชอบพอนในทางเลือกใดทางเลือกหนึ่งโดยเฉพาะ

(2) กำหนดเกณฑ์หรือปัจจัยในการตัดสินใจที่เป็นทั้งรูปธรรมและนามธรรม การที่ต้องใช้เหตุผลในการตัดสินใจก็เพราะว่าทางเลือกนั้นมีอยู่หลายทางด้วยกันและแต่ละทางเลือกก็มีจุดเด่นและจุดด้อยต่างกัน แต่ละคนก็มีระดับความพึงพอใจในเกณฑ์ที่มีรูปธรรมและนามธรรมไม่เหมือนกัน

(3) วิจัยในการเปรียบเทียบเกณฑ์หรือปัจจัยในการตัดสินใจ เนื่องจากแต่ละคนมีระดับความพึงพอใจที่ไม่เท่ากัน จึงจำเป็นต้องมีการวิจัยเปรียบเทียบหาลำดับความสำคัญของเกณฑ์หรือปัจจัยต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบในการตัดสินใจ เพื่อที่จะทราบถึงความพึงพอใจของแต่ละคนว่าแตกต่างกันอย่างไร โดยใช้เหตุผลถ้าให้ความสำคัญโดยปราศจากการเปรียบเทียบแล้วเหตุผลที่จะไม่เกิดแต่ความลำเอียงจะเข้ามาแทนที่

(4) กำหนดทางเลือกขั้นนี้เป็นการระบุแนวทางในการปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการตัดสินใจ เวลาคือตัวแปรที่สำคัญที่สุดในการกำหนดทางเลือก การตัดสินใจที่ชาญฉลาดจะไม่ใช้เวลามากเกินไปในการแสวงหาทางเลือก เพื่อนำมาวิจัยในกระบวนการตัดสินใจ

(5) วิจัยเปรียบเทียบหรือจัดอันดับทางเลือกต่าง ๆ ภายใต้เกณฑ์ในการตัดสินใจ แต่ละเกณฑ์ ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดในกระบวนการตัดสินใจ เนื่องจากต้องใช้

ความสามารถในการวินิจฉัยคาดการณ์ในสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ต้องฝึกฝนความสามารถในการประเมินผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตของทางเลือกโดยปราศจากอคติ

(6) คำนวณหาทางเลือกที่ดีที่สุดโดยพิจารณาจากลำดับความสำคัญเป็นเกณฑ์ นำเอาลำดับความสำคัญของแต่ละทางเลือกมาคูณกับลำดับความสำคัญของแต่ละเกณฑ์หรือปัจจัย แล้วนำผลคูณนั้นมารวมกัน ซึ่งจะเป็นค่าลำดับความสำคัญรวม ทางเลือกที่มีค่าลำดับความสำคัญรวมสูงที่สุด หรือน้ำหนักที่สูงที่สุดจะได้รับเลือก

สำหรับการตัดสินใจในการศึกษารั้วนี้หมายถึง การที่ผู้ปกครองเลือกส่งบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนอนุบาลสาธิตสาสน์พิทยาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 โดยมุ่งหวังว่าบุตรหลานจะประสบความสำเร็จสูงสุดตามที่มุ่งหวังไว้ ในทางปฏิบัตินั้นการตัดสินใจมักจะเกี่ยวกับปัญหาที่ยุ่ยาก ซับซ้อน และมีวิธีการแก้ปัญหามากกว่าหนึ่งประการเสมอ ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของผู้ปกครองว่าจะส่งบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนใด จึงจะบรรลุเป้าหมายคือความต้องการที่ดีที่สุด และเพื่อให้เกิดผลที่ดีที่สุดก่อนอนาคตของบุตรหลานในปกครองของตนต่อไป การตัดสินใจหากใช้สามัญสำนึก (Spontaneous decision making) คือการตัดสินใจโดยไม่มีหลัก คิดเพียงว่าอะไรเหมาะสมหรือควรเป็นอย่างไรก็ตัดสินใจตามนั้น เป็นลักษณะการตัดสินใจโดยปราศจากการไตร่ตรอง เพียงแต่อาศัยสามัญสำนึกและสัญชาตญาณเป็นสำคัญเท่านั้น ในทางกลับกันหากตัดสินใจโดยการไตร่ตรองด้วยเหตุผล (Rational decision making) เป็นการตัดสินใจด้วยหลักการเหตุผลและวิธีการที่เหมาะสมเพื่อให้เกิดผลดีและถูกต้องที่สุด การตัดสินใจแบบนี้จึงต้องมีเทคนิคหรือกระบวนการต่าง ๆ ช่วยด้วย การตัดสินใจของผู้ปกครองอาจจัดได้ว่าอยู่ในลักษณะที่อาศัยเหตุผลและความเหมาะสมเป็นหลัก แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความรู้และประสบการณ์ของผู้นั้นด้วย ซึ่งอาจนำมาประกอบในการพิจารณาตัดสินใจขึ้นอยู่กับระยะเวลาและสภาพการณ์ ดังนั้นเมื่อเวลาเปลี่ยนไปเหตุผลและความเหมาะสมที่ใช้ประกอบการตัดสินใจของบุคคลก็อาจเปลี่ยนไปด้วย

2. ทฤษฎีการตัดสินใจ

ทฤษฎีการตัดสินใจภายใต้สถานการณ์ต่าง ๆ ทฤษฎีนี้จำแนกการตัดสินใจออกไปตามประเภทของสถานการณ์ที่ผู้ตัดสินใจเผชิญอยู่ และใช้สถานการณ์นั้นเป็นพื้นฐานพิจารณาที่ควรจะได้รับ สถานการณ์ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจตามแนวคิดของสแตร์จูเนียร์และเรนเดอร์ (Stair, Jr. and Render, 1990, p. 39) แบ่งออกเป็น 3 สถานการณ์คือ

(1) การตัดสินใจภายใต้สถานการณ์ที่แน่นอน (Decision under certainty) เป็นการตัดสินใจที่ผู้ตัดสินใจทราบถึงผลที่จะได้รับและผลที่ตามมาชัดเจนแน่นอน กรณีดังกล่าวนี้ผู้ตัดสินใจจะเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดและให้ผลประโยชน์ตอบแทนสูงสุด ตัวอย่างเช่น การที่บุคคลจะนำเงินเข้าฝากที่ธนาคารใดเขาต้องศึกษาอัตราดอกเบี้ยที่ธนาคารแต่ละแห่งจะจ่ายให้ก่อน แล้วจึงตัดสินใจว่าควรฝากธนาคารไหน ในการนำเงินไปฝากนั้นเขาทราบชัดเจนว่า ณ คาบเวลาหนึ่งเขาจะได้รับดอกเบี้ยเท่าใด

(2) การตัดสินใจภายใต้สถานการณ์ที่เสี่ยง (Decision under risk) การตัดสินใจตั้งอยู่บนพื้นฐานที่มีความแน่นอนน้อยกว่า แต่ก็ยังพอจะคาดคะเนถึงผลที่อาจเกิดขึ้นจากทางเลือกได้บ้าง กล่าวคือผู้ตัดสินใจจะทราบผลที่ได้จากการเลือกทางเลือกต่าง ๆ แน่แน่นอน เช่น ในฤดูฝนก่อนออกจาก

บ้านเราควรจะนำรอมไปหรือไม่ ในกรณีนี้เราไม่อาจทราบได้ว่าฝนจะตกหรือไม่ แต่เรารู้จากรายงานอากาศว่าโอกาสที่จะมีฝนตกร้อยละเท่าใด

(3) การตัดสินใจภายใต้สถานการณ์ที่ไม่แน่นอน (Decision under uncertainty) การตัดสินใจภายใต้สถานการณ์ ผู้ตัดสินใจไม่อาจทราบได้ถึงความเป็นไปได้ของผลที่จะเกิดขึ้นแต่ละทางเลือก อันอาจเนื่องมาจากการมีข้อมูลไม่เพียงพอหรือมีตัวแปรอื่นไม่สามารถควบคุมได้ การตัดสินใจจะต้องใช้ดุลพินิจและวิจารณญาณเข้าช่วยมาก ตัวอย่างเช่น การที่ผู้บริหารโรงเรียนให้เด็กคนหนึ่งเข้าเรียน ผู้บริหารคนนั้นไม่มีโอกาสทราบได้เลยว่าพฤติกรรมการเรียนและผลการเรียนของเด็กคนนั้นจะเป็นอย่างไร

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจอาจจำแนกได้อย่างน้อย 2 ประเภทดังนี้ (ปิยะนุช เหลืองงาม, 2552, หน้า 22)

(1) ทฤษฎีบรรทัดฐาน (Normative theory) เป็นทฤษฎีการตัดสินใจที่มีลักษณะสำคัญคือจะคำนึงถึงว่าแนวทางการตัดสินใจน่าจะเป็นหรือควรจะเป็นเช่นใด จึงจะสามารถบรรลุถึงเป้าหมายที่ต้องการตัดสินใจได้ ซึ่งการพิจารณาว่าแนวทางใดเป็นแนวทางที่น่าจะเป็นหรือควรจะเป็นนั้นย่อมขึ้นอยู่กับวิจารณญาณของบุคคลแต่ละคน ซึ่งอาจจะคล้ายคลึงหรือแตกต่างกันก็ได้ ดังนั้นการใช้ทฤษฎีนี้ตัดสินใจในประเด็นปัญหาใด ๆ ก็ตาม จึงมีลักษณะที่ขึ้นอยู่กับมาตรฐานหรือหลักเกณฑ์ดังกล่าวจะเป็นเครื่องกำหนดว่ามีปัญหานั้น ๆ น่าจะหรือควรตัดสินใจอย่างไร จึงจะดีที่สุด ถูกต้องเหมาะสมที่สุด ซึ่งในทรรศนะของบุคคลอื่นที่มีมาตรฐานความพึงพอใจที่แตกต่างกันอาจจะเห็นว่ามันเหมาะสมก็ได้ ด้วยเหตุนี้การตัดสินใจโดยใช้ทฤษฎีจึงมีลักษณะการพรรณนาแบบอุดมทัศน์ (Idea type) มากกว่าจะเป็นแบบวิเคราะห์ถึงสภาพที่แท้จริง

(2) ทฤษฎีพรรณนา (Descriptive theory) คือเป็นทฤษฎีการตัดสินใจที่มีลักษณะแตกต่างกับทฤษฎีแรก กล่าวคือ เป็นทฤษฎีที่มีสาระสำคัญที่ว่า การตัดสินใจเพื่อแก้ปัญหาหนึ่ง ๆ จะต้องกระทำอย่างไร จึงจะสัมฤทธิ์ผลได้ ไม่ว่าผลของการตัดสินใจนั้นจะเป็นที่ชื่นชอบหรือพึงพอใจของผู้ตัดสินใจหรือไม่ก็ตาม หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ การตัดสินใจโดยใช้ทฤษฎีนี้ จะพยายามหลีกเลี่ยงการใช้ความรู้สึกนึกคิดใดหรือค่านิยมส่วนตัวของผู้ตัดสินใจมาเป็นหลักเกณฑ์ในการตัดสินใจ โดยมุ่งเน้นให้การตัดสินใจเป็นไปอย่างมีเหตุผล มีความถูกต้อง และเป็นที่ยอมรับของบุคคลทั่วไป ดังนั้นจึงได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการที่แน่นอน ตลอดจนมีการนำเอาเทคนิคสมัยใหม่ต่าง ๆ เข้ามาช่วยในการตัดสินใจด้วย เพื่อที่จะให้การตัดสินใจนั้นมีความถูกต้องเหมาะสมที่สุด

3. การตัดสินใจเลือกโรงเรียนของผู้ปกครอง

การเลือกของผู้ปกครองมีองค์ประกอบที่เป็นปัจจัยอยู่หลายประการ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินการด้านบริหารจัดการของโรงเรียนในงานต่าง ๆ ดังที่มิชนการศึกษาหลายคนได้กล่าวไว้ดังนี้

นิพนธ์ กวางศ์ (2546, หน้า 18) ได้กำหนดภารกิจที่สำคัญของโรงเรียนคือ การให้บริการทางการศึกษาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม ผู้บริหารต้องมีจุดมุ่งหมายในการบริหารการศึกษาให้บรรลุเป้าหมาย คือ ผลผลิตของโรงเรียน นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และเป็นที่ยอมรับของสมาชิกในสังคม

กรรมการ วิทยาลัย (2539, หน้า 12) กล่าวถึงโรงเรียนที่ตีพอสรุปได้ดังนี้ โรงเรียนที่ดีเป็นที่ปรารถนาของผู้ปกครองคือ โรงเรียนที่มีการจัดการศึกษาได้ครบถ้วน ได้มาตรฐานคุณภาพ การศึกษาตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครองของสังคม และชุมชนอย่างมีคุณภาพ

4. ความหมายของการศึกษาระดับอนุบาล

อนุบาล หมายถึง เด็กที่มีอายุ 3-6 ปี เป็นวัยที่ชอบความเป็นอิสระในการเคลื่อนไหวและเข้าสังคมมากขึ้น โดยเรียกเด็กที่มีอายุ 3-5 ปี ซึ่งเป็นช่วงอายุที่พ่อนำเด็กเข้าโรงเรียนอนุบาลว่าเด็กก่อนวัยเรียน (Preschooler) และเรียกเด็กที่มีอายุ 5-6 ปี ซึ่งเป็นช่วงวัยเด็กอนุบาลที่เตรียมตัวเรียน ประถมปีที่ 1 ว่าเด็กอนุบาล (Kindergartener)

อนุบาลตอนปลาย หมายถึง เด็กที่มีอายุ 6-8 ปี เป็นวัยที่คาบเกี่ยวระหว่างเด็กที่เรียนอยู่ชั้นอนุบาลกับชั้นประถม 1 และชั้นประถม 2

ปัจจุบันประเทศต่าง ๆ ตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย และเริ่มความคิดที่ปรับปรุงการศึกษาสำหรับเด็กเล็กและอนุบาลให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยมาจากพื้นฐานความเชื่อที่ว่า เด็กปฐมวัยจะต้องเติบโตอย่างมีความหมายต่อชีวิตและอนาคตต่อเด็ก และต่ออนาคตของชาติ ซึ่งเขาจะต้องรับผิดชอบต่อไป แม้กรณีของประเทศไทยก็ได้ตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าวโดยตลอด นับตั้งแต่การศึกษาของเด็กปฐมวัยอยู่ในรูปแบบของ “มูลศึกษา” และได้พัฒนามาจนถึงปัจจุบัน

สำหรับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2553, หน้า 31) ได้กล่าวว่า วัยอนุบาลคือเด็กอยู่ในระหว่าง 4-6 ปี เมื่อเด็กอายุพ้นวัย 4 ปีย่างเข้า 5 ปี เด็กจะเข้าสู่ตอนปลายของวัยเตรียมพร้อมที่จะจากบ้านไปสู่โรงเรียน เป็นวัยของการเตรียมที่จะเข้าสู่บทเรียน และกฎข้อบังคับของสังคมที่จริงจังขึ้น เด็กต้องเตรียมพร้อมสำหรับการช่วยเหลือตนเอง การยอมรับบุคคลอื่นเหนือจากคนในครอบครัวของตน การปรับตัวเข้ากับข้อกำหนด การอยู่รวมพวก และความคิดพัฒนาที่จะมีความสนใจและตั้งใจรับบทเรียนต่าง ๆ ในชั้นประถมได้

ฉะนั้นในช่วงตอนระยะ 4-5 ปี และบางคนอาจถึง 6 ปี จึงเป็นวัยเตรียมเด็กให้พร้อมเพื่อไปสู่บทเรียนและโรงเรียนที่แท้จริง ซึ่งเมื่อปลายวัย 6 ปี เด็กจะพร้อมกับการเรียน การรับกฎเกณฑ์ ข้อบังคับ การควบคุมตนเอง ช่วยเหลือตัวเอง การแยกจากบ้านไปสู่โรงเรียนที่แท้จริง รู้จักรับผิดชอบ และเล่นกับเพื่อน มีความเป็นเด็กชายและเด็กหญิงได้อย่างสมบูรณ์ พร้อมกับแก้ปัญหาขัดแย้งได้แล้ว และคำว่า “การศึกษา” ในความหมายที่ยอมรับโดยทั่วไปหมายถึง ความเจริญงอกงาม และการศึกษาคือการส่งเสริมประสบการณ์ให้แก่บุคคล

เมื่อนำความหมายของคำว่า “ปฐมวัย” และ “การศึกษา” มารวมกัน “การศึกษาปฐมวัย” จึงหมายถึงการจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ให้กับเด็กโดยการอบรมเลี้ยงดู คอยระวังรักษาเอาใจใส่ดูแลเป็นอย่างดี เพื่อให้เด็กมีพัฒนาการและเจริญงอกงามทั้ง 4 ด้าน คือ ร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา

การศึกษาปฐมวัยได้รับการบรรจุครั้งแรกในแผนการจัดการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2494 และให้คำนิยามการศึกษาระดับนี้ว่า “การศึกษาชั้นอนุบาลในการอบรมกุลบุตรกุลธิดาก่อนการศึกษาบังคับโดยมีหลักการให้อบรมนิสัยและฝึกประสาทไว้ให้พร้อมที่จะรับการศึกษาระดับชั้น

ประถมศึกษาต่อไป” (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2553, หน้า 63) นอกจากนี้ แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2553 ใช้คำว่า “การศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา ซึ่งก็หมายถึงรวมไปถึงการศึกษาปฐมวัยเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับนี้ด้วย ความหมายของการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาตามนัยของการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2553 หมายถึง การศึกษาที่มุ่งอบรมเลี้ยงดูเด็กก่อนการศึกษาภาคบังคับ เพื่อเตรียมเด็กให้มีความพร้อมทุกด้านดีพอที่จะเข้ารับการศึกษาคือต่อไป” สำหรับเกณฑ์อายุระหว่าง 3-6 ปี (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2520, หน้า 7) นอกจากคำว่า “การศึกษาปฐมวัย” และ “การศึกษาระดับก่อนปฐมวัย” ดังกล่าวปัจจุบันนิยมเรียกการจัดการศึกษาสำหรับเด็กในช่วง 0-6 ปี ว่า “การปฐมวัย”

5. ความสำคัญของการศึกษาระดับอนุบาล

มีนักการศึกษาของไทยและต่างประเทศทั้งในอดีตและปัจจุบัน เช่น อภัย จันทวิมล ชัยยงค์ พรหมวงศ์ เอกวิทย์ ณ ถลาง อานันท์ ปัญญาชุน เบอร์ตัน (Berton) เปสตาลอสซี (Pestalozzi) และเก็ทเซลส์ (Getzels) ต่างก็กล่าวถึงความสำคัญของการจัดการศึกษาสำหรับเด็กในช่วงปฐมวัย (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช, 2537, หน้า 14 อ้างถึงใน เอกชัย ทองพันธ์, 2550, หน้า 13) สรุปได้ดังนี้

(1) ความสำคัญต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ นักจิตวิทยาและนักการศึกษาหลายท่านมีความเห็นที่สอดคล้องกันว่า เด็กปฐมวัยเป็นวัยเริ่มต้นของชีวิตมนุษย์ทั้งยังเป็นช่วงระยะเวลาที่เกิดการเรียนรู้มากที่สุดในชีวิตด้วย

(2) ความสำคัญต่อการเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ นักจิตวิทยาหลายท่านมีความเห็นสอดคล้องกันว่า เป็นช่วงวิกฤตของชีวิตในระยะ 5 ปี เป็นระยะที่สำคัญในการวางรากฐานบุคลิกภาพของมนุษย์

สำหรับสังคมไทยนั้นคณะกรรมการพัฒนาการศึกษาอบรมและเลี้ยงดูเด็ก (2535, หน้า 60) ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาและจัดการทำข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการศึกษาและอบรมเลี้ยงดูเด็กไทยตั้งแต่แรกเกิดจนถึงอายุ 12 ปี ได้ระบุคุณลักษณะของเด็กไทยที่พึงประสงค์ไว้ดังนี้ มีสุขภาพที่สมบูรณ์แข็งแรงทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีบุคลิกภาพดี มีความเชื่อมั่น กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมกับวัฒนธรรมไทย มีอารมณ์สดชื่นแจ่มใส มีความรู้และทักษะในการดำรงชีวิต มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีเจตคติที่ดีจะใฝ่เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต มีความยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต มีเหตุผลกล้าต่อสู้เพื่อความถูกต้อง มีความละเอียดต่อการทำชั่วและมีน้ำใจเมตตากรุณาต่อกัน มีสุนทรียภาพซาบซึ้งในความงามของมรดกและวัฒนธรรมของชาติ รวมทั้งรู้จักรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รู้จักเคารพในสิทธิหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น มีความรับผิดชอบต่อการกระทำและหน้าที่การงาน มีวินัยในตนเองเคารพและปฏิบัติตามกฎหมายและกฎระเบียบของสังคม มีความยึดมั่นในความรักชาติและจงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์ มีความเสียสละเพื่อประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม

(3) ความสำคัญต่อกระบวนการจัดการศึกษา Piaget ผู้สร้างทฤษฎีทางปัญญาที่แพร่หลายที่สุดกล่าวว่า เด็กในช่วงอายุ 2-6 ขวบ เป็นช่วงที่เด็กเริ่มเรียนรู้ภาษาพูดและสามารถเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้ดีขึ้น แต่ความสามารถในการเรียนรู้ยังอยู่ในลักษณะที่จำกัด ดังนั้นเด็กในวัยนี้จึงจำเป็นต้องฝึกทักษะการใช้ประสาทสัมผัส ซึ่งการจัดสภาพแวดล้อมและประสบการณ์ที่เหมาะสม จะ

ช่วยเสริมสร้างพัฒนาในด้านการคิดและพัฒนาการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาโครงสร้างทางสติปัญญาในขั้นต่อไปให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น (ประณีต อัมพรสินธุ์, 2541, หน้า 61)

(4) ความสำคัญต่อการวางรากฐานในการพัฒนาประเทศ อานันท์ ปันยารชุน อดีตนายกรัฐมนตรี ได้กล่าวคำปรารภไว้ในหนังสือภาวะวิกฤติของชีวิตเด็กไทย ปัญหาที่ยังไม่สายเกินแก้ “ความเจริญงอกงามของสังคมใด ๆ ทั้งในทางวัตถุและจิตใจล้วนแต่เป็นภาพสะท้อนคุณภาพของคนในสังคมนั้น การให้การเลี้ยงดูและอบรมบ่มนิสัยสมาชิกของสังคมอย่างถูกต้องทั้งยังเล็ก ๆ เพื่อเติบโตขึ้นเป็นคนที่มีคุณภาพ ทั้งเป็นคนดีและเป็นคนเก่งของสังคม จึงเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่งต่ออนาคตของประเทศชาติ และเป็นเรื่อง que ทุกสถาบันในสังคมตั้งแต่ครอบครัว โรงเรียน สื่อมวลชน วัด ตลอดจนองค์กรเอกชน และหน่วยงานต่าง ๆ ต้องถือเป็นหน้าที่ร่วมกันในการให้แก่สิ่งที่ดีงามและเป็นประโยชน์มากที่สุด และในระยะหัวเลี้ยวหัวต่อของการพัฒนาประเทศนี้เราไม่เพียงต้องการกำลังคนที่แข็งแรงสมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจเท่านั้น

เรายังต้องการกำลังคนที่ก่อปรด้วยคุณธรรมจริยธรรมและจิตสำนึกที่ดีต่อสิทธิหน้าที่ที่มีต่อสังคมและความอดทน เสียสละ ใจกว้าง รู้จักประนีประนอม รู้จักแพ้ และการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีความซื่อสัตย์ กล่าวพูดความจริงโดยยึดถือหลักความถูกต้อง เป็นคนที่ทันความเจริญไม่ตกเป็นเหยื่อของความฟุ้งเฟ้อและความเฝ้ายวนทางวัตถุ มีความภูมิใจในค่านิยมและสิ่งที่ดีงามของสังคม ผมเชื่อว่าความเจริญงอกงามที่แท้จริงของสังคมนั้นต้องมีทั้งทางวัตถุและจิตใจเคียงข้างกันไป กำลังคนที่มีคุณภาพของสังคมก็เช่นกันต้องมีทั้งสติปัญญา ความสามารถ และคุณธรรมจริยธรรมเป็นเครื่องหนุนนำซึ่งกันและกัน”

จากแนวคิดข้างต้น จะเห็นได้ในการพัฒนาประเทศชาตินั้น ต้องเริ่มต้นจากการพัฒนาประชากรให้มีคุณภาพ โดยให้เป็นคนเก่งและคนดี เป็นบุคคลที่มีสติปัญญา ความสามารถและมีคุณธรรมจริยธรรม ซึ่งคุณสมบัติต่าง ๆ เหล่านี้จะต้องได้รับการปลูกฝัง อบรมสั่งสอนตั้งแต่ยังเยาว์วัย โดยประเทศไทยได้ตระหนักถึงความสำคัญของเด็กในช่วงปฐมวัย และการวางรากฐานของการจัดการศึกษาในช่วงดังกล่าวมาโดยตลอด ดังปรากฏหลักฐานในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 5-8 ในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา ซึ่งสรุปในแต่ละแผนดังนี้

แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 พุทธศักราช 2525-2529 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2553) ในระดับก่อนประถมศึกษา กำหนดวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงส่งเสริมปริมาณและคุณภาพการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น ทั้งนี้โดยวางนโยบายไว้ว่า จะเร่งรัดและสนับสนุนให้ชุมชนร่วมกันรับภาระกับหน่วยงานของรัฐในการอบรมเลี้ยงดูเด็กก่อนวัยเรียน โดยมุ่งกระจายไปยังชนบท ท้องถิ่นห่างไกล และแหล่งเสื่อมโทรมมาก่อน

สำหรับชั้นเด็กเล็กให้เน้นการจัดในท้องถิ่นที่นักเรียนพูดภาษาถิ่น เช่น ภาษายาวี ส่วย เขมร ชาวเขาเผ่าต่าง ๆ ที่มีปัญหาต่อการเรียนให้ทั่วทุกโรงเรียน ส่วนการศึกษาปฐมวัยรับจะทำเพื่อตัวอย่างและการวิจัยเท่านั้น จะปรับปรุงคุณภาพการจัดการอบรมเลี้ยงดูเด็กระดับก่อนประถมศึกษาโดยจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างสุขภาพอนามัย โภชนาการ สติปัญญา บุคลิกภาพและจริยธรรมเป็นการเตรียมความพร้อมของเด็กที่จะเข้าสู่ระบบการศึกษาและสังคม เกี่ยวกับรูปแบบจะได้จัดให้มี

การวิจัย และพัฒนารูปแบบ กำหนดมาตรฐานการพัฒนาเด็กระดับก่อนวัยเรียน และอบรมผู้ดูแลเด็ก ให้สอดคล้องกับระหว่างหน่วยงานให้เป็นไปในทางทิศทางเดียวกัน

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ซึ่งเป็นหน่วยงานรับผิดชอบจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาและระดับประถมศึกษา ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา โดยมีนโยบายสนับสนุนและส่งเสริมการจัดชั้นอนุบาลสำหรับเด็กก่อนเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับ เพื่อให้เด็กมีความพร้อมในการเข้าเรียนระดับประถมศึกษา โดยสนับสนุนให้โรงเรียนร่วมกับชุมชนดำเนินการจัดการศึกษาระดับนี้ในพื้นที่ที่มีปัญหาทางภาษา ปัญหาทางเศรษฐกิจและในพื้นที่ชนบท (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2530, หน้า 15)

แผนการพัฒนาศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พุทธศักราช 2555-2559 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2553, หน้า 89) ได้กล่าวถึงการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาไว้ว่า “เร่งขยายการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา เพื่อเตรียมความพร้อมทางร่างกายสติปัญญา อารมณ์ และสังคม รวมทั้งดูแลด้านสุขภาพอนามัยและโภชนาการแก่เด็กก่อนวัยเรียน โดยเฉพาะในเขตนอกเมือง พร้อมพัฒนารูปแบบการจัดบริเวณให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น...”

แผนพัฒนาศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พุทธศักราช 2555-2559 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2555) ได้กำหนดวัตถุประสงค์นโยบายและมาตรการในการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาดังนี้ เพื่อจัดและส่งเสริมให้เด็กก่อนประถมศึกษาได้รับการพัฒนาทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญาให้สอดคล้องตามหลักจิตวิทยาพัฒนาการและให้มีการเตรียมความพร้อมมาก่อนเข้าเรียนระดับประถมศึกษาอย่างทั่วถึง โดยมีนโยบายที่สำคัญคือ

(1) เร่งปรับปรุงการจัดการศึกษาและการอบรมเลี้ยงดูเด็กก่อนวัยประถมศึกษาให้สอดคล้องตามหลักจิตวิทยาพัฒนาการ และให้มีคุณภาพตามมาตรฐานขั้นต่ำที่กำหนดไว้ รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนาสุขภาพและอนามัยของเด็ก

(2) เร่งขยายการจัดการศึกษาและการอบรมเลี้ยงดูในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้เด็กก่อนประถมศึกษาได้รับการเตรียมความพร้อมอย่างทั่วถึง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กที่มีความผิดปกติทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เด็กที่ใช้ภาษาถิ่นในชีวิตประจำวัน เด็กที่เคลื่อนย้ายตามพ่อแม่ผู้ปกครอง เด็กในชุมชนแออัด เด็กที่อยู่ในชนบทห่างไกล และเด็กที่ด้อยโอกาสทางการศึกษาอื่น ๆ

(3) เร่งเพิ่มปริมาณและพัฒนาคุณภาพครูและผู้ดูแลเด็ก รวมทั้งจัดให้มีบุคลากรที่จำเป็นสำคัญ เด็กที่มีความผิดปกติเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ การจัดบริการเตรียมความพร้อมสำหรับเด็กก่อนประถมศึกษา

(4) พัฒนาระบบการบริหารและการจัดการศึกษาให้เอื้อต่อการดำเนินงาน พร้อมทั้งระดมสรรพกำลังจากแหล่งต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน และชุมชนมาใช้ในการจัดการศึกษาอย่างเป็นธรรม

แผนพัฒนาศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 11 พุทธศักราช 2555-2559 ได้กำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา เพื่อขยายและยกระดับความรู้พื้นฐานของประชาชนทั้งมวลให้กว้างขวางและสูงขึ้นถึงระดับมัธยมศึกษาอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน พัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพสอดคล้องสัมพันธ์กับความต้องการของบุคคลชุมชนและประเทศ ให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาเต็ม

ตามศักยภาพและให้การศึกษาไทยสร้างศักยภาพของประเทศในการที่พึ่งพาตนเองและสร้างความก้าวหน้าและมั่นคงของเศรษฐกิจไทยในประชาคมโลกบนฐานแห่งความเป็นไทย

ฉะนั้น ในแผนพัฒนาการศึกษา ระยะที่ 8 จึงได้กำหนดวัตถุประสงค์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาปฐมวัยไว้ว่า เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนทุกคนได้รับบริการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ครอบคลุม ตั้งแต่การเตรียมความพร้อมก่อนที่จะมีครอบครัว เด็กแรกเกิดที่ควรได้รับการเลี้ยงดูอย่างถูกต้อง อันเป็นการศึกษาของเด็กตั้งแต่ปฐมวัยเรื่อยมา จนถึงการศึกษาระดับที่มีคุณภาพอย่างกว้างขวางโดยเท่าเทียมกัน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

อรอุมา ภูขงศ์อนันต์ (2557, บทคัดย่อ) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนต่อโรงเรียนวัดด่านช้าง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนต่อโรงเรียนวัดด่านช้าง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวัดด่านช้าง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 ใน 4 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านบุคลากร ด้านบริการนักเรียน และด้านอาคารสถานที่ จำนวน 50 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ และแบบตรวจสอบรายการ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนต่อโรงเรียนวัดด่านช้าง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านบุคลากร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านอาคารสถานที่ ส่วนด้านบริการนักเรียนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

รังสรรค์ บุญธรรม (2556, บทคัดย่อ) ปัจจัยการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนโครงการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในสาระการเรียนรู้พื้นฐาน โรงเรียนอนุบาลชลบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 การวิจัยครั้งนี้มุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าศึกษาเข้าเรียนโครงการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในสาระการเรียนรู้พื้นฐาน โรงเรียนอนุบาลชลบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนของโรงเรียนอนุบาลชลบุรี จำนวน 214 คน เครื่องมือใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .45-.77 และมีค่าความเชื่อมั่น .94 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที t-test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffé test)

ผลการวิจัยพบว่า

1) ปัจจัยการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนโครงการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในสาระการเรียนรู้พื้นฐาน โรงเรียนอนุบาลชลบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

2) ผลการเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนโครงการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในสาระการเรียนรู้พื้นฐาน โรงเรียนอนุบาลชลบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 จำแนกตามอาชีพ รายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน และระดับการศึกษา มีรายละเอียดดังนี้

2.1) ผู้ปกครองที่มีอาชีพแตกต่างกัน ปัจจัยการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนโดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2) ผู้ปกครองที่มีรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนรายด้าน ด้านค่าใช้จ่ายในโครงการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3) ผู้ปกครองที่มีการศึกษาแตกต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนโดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ปาริชาติ ตั้งศักดิ์ชัยสกุล (2554, บทคัดย่อ) ปัจจัยการตัดสินใจของผู้ปกครองในการเลือกโรงเรียนเอกชนระดับก่อนประถมศึกษาในเขตเทศบาลเมืองรังสิต จังหวัดปทุมธานี การศึกษาเรื่องปัจจัยการตัดสินใจของผู้ปกครองในการเลือกโรงเรียนเอกชน ระดับก่อนประถมศึกษา ในเขตเทศบาลเมืองรังสิต จังหวัดปทุมธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภูมิหลังของผู้ปกครอง และปัจจัยการตัดสินใจของผู้ปกครองในการเลือกโรงเรียนเอกชน ระดับก่อนประถมศึกษา ในเขตเทศบาลเมืองรังสิต จังหวัดปทุมธานี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ปกครองของนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่โรงเรียนเอกชน ในระดับชั้นก่อนประถมศึกษา ในเขตเทศบาลเมืองรังสิต จังหวัดปทุมธานี จำนวน 7 โรงเรียน ใช้กลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 350 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติ คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อนำข้อมูลนั้นมาวิเคราะห์ถึงปัจจัยในการตัดสินใจเลือกโรงเรียนเอกชน ระดับก่อนประถมศึกษา ในเขตเทศบาลเมืองรังสิต จังหวัดปทุมธานี ได้อย่างถูกต้อง

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 21-30 ปี เป็นมารดา มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

ผู้ปกครองมีความเห็นสอดคล้องกันว่า ทุกปัจจัยมีความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนเอกชน ระดับก่อนประถมศึกษา ในเขตเทศบาลเมืองรังสิต จังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยด้านบุคลากรอยู่ในระดับมากที่สุด ในขณะที่ปัจจัยด้านบริหาร ด้านวิชาการ ด้านการบริการ ด้านกิจการนักเรียน ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม และด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

สรินญา ชัยนุรัตน์ (2554, บทคัดย่อ) ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนสังกัดเทศบาล จังหวัดฉะเชิงเทรา การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนสังกัด

เทศบาล จังหวัดฉะเชิงเทรา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือผู้ปกครองนักเรียนในโรงเรียนสังกัดเทศบาล จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 381 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม ลักษณะ เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบบสอบถามทั้งสองฉบับมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .94 วิเคราะห์ ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test และ F-test

ผลการวิจัยพบว่า

1) ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองสังกัดเทศบาล จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยรวม อยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านบุคลากร ด้านภาพลักษณ์ของ โรงเรียน ด้านวิชาการ ด้านผลการสอบ ด้านความสัมพันธ์กับชุมชน ด้านอาคารสถานที่และ สภาพแวดล้อม ด้านกฎระเบียบ

2) เปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครอง จำแนกตามเพศ พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทาง สถิติ

3) เปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครอง จำแนกตามอายุ พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทาง สถิติ

4) เปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครอง จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ แตกต่างกันอย่างไม่มี นัยสำคัญทางสถิติ

5) เปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครอง จำแนกตามอาชีพ พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทาง สถิติ

ฐิติมา โชคณาพิทักษ์ (2553, บทคัดย่อ) ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียน โครงการโรงเรียนสองภาษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดภูเก็ต การศึกษา เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนโครงการโรงเรียนสองภาษาในสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดภูเก็ต มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มี ต่อการตัดสินใจและความพึงพอใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนโครงการโรงเรียนสอง ภาษา และความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการตัดสินใจและความพึงพอใจของ ผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนโครงการโรงเรียนสองภาษา โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน ค่า t-test ค่า F-test ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation)

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 23.57 สถานภาพสมรส ร้อยละ 92.86 อายุ 36-45 ปี ร้อยละ 57.86 ความสัมพันธ์ของผู้ปกครองกับนักเรียน มารดา ร้อยละ 72.14 ระดับการศึกษาสูงสุดปริญญาตรี ร้อยละ 55.71 อาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 55.00 รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือนมากกว่า 45,000 บาท ร้อยละ 72.14 จำนวนบุตร

หลานที่รับภาระเลี้ยงดูทั้งหมดที่กำลังศึกษาในโรงเรียนระดับอนุบาลปีที่ 3 ร้อยละ 23.57 ระดับประถมศึกษาปีที่ 1 และ 3 มีจำนวนเท่ากันร้อยละ 21.43 แหล่งข้อมูลที่ใช้เพื่อตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนโครงการโรงเรียนสองภาษาจากประสบการณ์โดยตรงของญาติพี่น้อง คนที่รู้จักที่เคยเรียนโรงเรียน ร้อยละ 52.86 เหตุผลสำคัญที่สุดที่ตัดสินใจเลือกส่งบุตรหลานเข้าเรียนที่โรงเรียนคุณครูหรือบุคลากรมีความเอาใจใส่ต่อนักเรียน ร้อยละ 37.86

ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนโครงการโรงเรียนสองภาษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดภูเก็ต ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากในเรื่องปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของโรงเรียนเป็นอันดับที่หนึ่ง รองลงมาเป็นด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ด้านค่าใช้จ่าย และอันดับสุดท้ายมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ในด้านการส่งเสริมการตลาด เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนโครงการโรงเรียนสองภาษา จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคลของผู้ปกครอง ได้แก่ เพศ อายุ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองและนักเรียน ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่พบว่ามี ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สำหรับความพึงพอใจของผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานเข้าเรียนโครงการโรงเรียนสองภาษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดภูเก็ต ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความพึงพอใจมากทุกข้อโดยอันดับแรกเป็นเรื่องครูผู้สอน รองลงมาเป็นความพึงพอใจที่จะแนะนำให้คนรู้จักส่งบุตรหลานมาเรียนที่โรงเรียนเหล่านี้ และมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรการเรียนการสอนตามลำดับ เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคลของผู้ปกครองพบว่า มีเพียงปัจจัยเดียวคือสถานภาพสมรสของผู้ปกครองที่ทำให้มีความพึงพอใจโดยเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นต่อปัจจัยในการตัดสินใจโดยรวมกับความพึงพอใจโดยรวมในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนพบว่า มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอยู่ในระดับค่อนข้างสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทุกด้านมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีระดับความสัมพันธ์ค่อนข้างสูงใน 2 อันดับแรก ได้แก่ ปัจจัยด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของโรงเรียน ส่วนปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด และปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางตามลำดับ

อมลสิริณ กั้นชัย (2553, บทคัดย่อ) ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าศึกษาในโรงเรียนนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าศึกษาในโรงเรียนนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 โดยมุ่งศึกษาปัจจัย 5 ด้าน คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านบทบาทของครู ด้านชื่อเสียงของโรงเรียน ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม และด้านการบริการและงานสัมพันธ์ชุมชน 2) เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครอง โดยจำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษา และอาชีพของผู้ปกครอง ประชากร ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ในปีการศึกษา 2551 จำนวน 2,786 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนนางรอง จำนวน 338 คน เครื่องมือ

ที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วยแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) และแบบคำถามปลายเปิด (Open form) แบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่น .9708 สถิติที่ใช้ในการวิจัยข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ค่าคะแนนที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent samples t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way analysis of variance) ในการเปรียบเทียบรายคู่ในแต่ละด้าน ใช้วิธีการของเชฟเฟ (Scheffé method) โดยกำหนดค่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05

ผลการวิจัยพบว่า

1) ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าศึกษาในโรงเรียนนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 โดยภาพรวมพบว่า ปัจจัยทั้ง 5 ด้าน มีผลต่อการตัดสินใจในการส่งบุตรหลานเข้าศึกษาในโรงเรียนอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าปัจจัยทุกด้านมีผลการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับปัจจัยจากค่าเฉลี่ยสูงไปหาค่าเฉลี่ยต่ำ ดังนี้ ด้านชื่อเสียงของโรงเรียน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านบทบาทของครู ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม และด้านการบริการและงานสัมพันธ์ชุมชน

2) เปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าศึกษาในโรงเรียนนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จำแนกตามเพศ โดยภาพรวมพบว่า ผู้ปกครองที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าศึกษาในโรงเรียนนางรอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อจำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยภาพรวมพบว่า ผู้ปกครองที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าศึกษาในโรงเรียนนางรอง ไม่แตกต่างกัน และเมื่อจำแนกตามอาชีพ โดยภาพรวมพบว่า ผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าศึกษาในโรงเรียนนางรอง ไม่แตกต่างกัน

3) ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ปกครองพบว่า

3.1) ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม ผู้ปกครองให้ความคิดเห็นมากที่สุดเกี่ยวกับการที่โรงเรียนตั้งอยู่ในแหล่งชุมชนการเดินทางสะดวก

3.2) ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน ให้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะมากที่สุดเกี่ยวกับการที่โรงเรียนควรจัดให้มีการที่นักเรียนที่จบจากโรงเรียนนางรองได้รับการยกย่องว่าเป็นนักเรียนที่เรียนดี

3.3) ปัจจัยด้านบทบาทของครู ให้ความคิดเห็นมากที่สุดเกี่ยวกับการที่ครูมีประสบการณ์การสอนเป็นอย่างดี

3.4) ปัจจัยด้านการบริการและงานสัมพันธ์ชุมชน ให้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะมากที่สุดกับการให้มีการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความเข้าใจกับชุมชนอย่างต่อเนื่อง

อุไรวรรณ ศรีถนัด (2552, บทคัดย่อ) ปัจจัยการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนอานวยศิลป์ธนบุรี เขตบางแค กรุงเทพมหานคร การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับปัจจัยการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนอานวยศิลป์ธนบุรี เขตบางแค กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นผู้ปกครองนักเรียน

โรงเรียนอานวยศิลป์ธนบุรี ระดับชั้นก่อนประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 291 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองให้ความสำคัญกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนอานวยศิลป์ธนบุรี เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านบุคลากรโดยเฉพาะเรื่องครูแต่งกายเรียบร้อยเหมาะสมกับอาชีพ ด้านอาคารสถานที่ ด้านวิชาการ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ ด้านกิจการนักเรียน และด้านค่าธรรมเนียมการศึกษา ผลการเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจของผู้ปกครองนักเรียนพบว่า ภูมิหลังของผู้ปกครองที่มีรายได้และระดับการศึกษาต่างกัน มีการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนอานวยศิลป์ธนบุรี ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน มีการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนอานวยศิลป์ธนบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในส่วนของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะพบว่าผู้ปกครองเสนอแนะให้โรงเรียนพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ ปรับปรุงอาคารสถานที่ให้มีคุณภาพสามารถใช้งานได้ และดูแลเรื่องความปลอดภัยของนักเรียนอย่างเข้มงวดตามลำดับ

จรรยาพร แก้วมีจิ้น (2551, บทคัดย่อ) ศึกษาความต้องการของผู้ปกครองในการจัดตั้งโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในกำกับของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช และปัจจัยด้านการตลาดในการเลือกโรงเรียน การศึกษาอิสระครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับการเปิดโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในกำกับของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ โดยศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความต้องการเกี่ยวกับการจัดตั้งโรงเรียน และศึกษาความแตกต่างของระดับความสำคัญของปัจจัยการตลาดทั้ง 8 ด้าน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ปกครองโดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม จำนวน 400 ชุด จากผู้ปกครองในอำเภอท่าศาลา และอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองจำนวนร้อยละ 87.25 มีความต้องการให้เปิดโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ โดยให้เหตุผลว่าเป็นการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาให้นักเรียนมากที่สุด (ร้อยละ 55.59) รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์มีศักยภาพและความพร้อมในการจัดการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน (ร้อยละ 24.07) โดยผู้ปกครองต้องการให้เปิดโรงเรียนระดับมัธยมศึกษามากที่สุด (ร้อยละ 42.23) รองลงมาคือระดับประถมศึกษา (ร้อยละ 37.22) ผู้ปกครองมีความต้องการให้เปิดหลักสูตรส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษด้านต่างๆ เช่น วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษา (ร้อยละ 27.28) หลักสูตรสองภาษา (ร้อยละ 27.31) และภาคปกติ (ร้อยละ 24.09) และผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความสนใจที่จะส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในกำกับของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ (ร้อยละ 69.05)

ในด้านปัจจัยการตลาดพบว่า ผู้ปกครองให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านการตลาดโดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 4.12) โดยให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านบุคลากรในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยรวม 4.65) ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม (ค่าเฉลี่ยรวม 4.21) ด้านหลักสูตร (ค่าเฉลี่ยรวม 4.13)

ด้านกระบวนการ (ค่าเฉลี่ยรวม 4.12) ด้านผลผลิตและคุณภาพ (ค่าเฉลี่ยรวม 4.12) ด้านค่าใช้จ่าย (ค่าเฉลี่ยรวม 3.96) ด้านการสื่อสาร (ค่าเฉลี่ยรวม 3.94) และด้านการรับนักเรียน (ค่าเฉลี่ยรวม 3.81)

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล (เพศ อายุ รายได้เฉลี่ยครอบครัวต่อเดือน และจำนวนบุตรหลานที่อยู่ในวัยเรียน) มีความสัมพันธ์กับความต้องการของผู้ปกครองในการจัดตั้งโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

ทรงภพ ชุ่มวงศ์ (2551, บทคัดย่อ) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรเข้าเรียนโรงเรียนอำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรเข้าเรียนระดับอนุบาลโรงเรียนเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดยะลา ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ ผู้ปกครองนักเรียนระดับอนุบาลโรงเรียนเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดยะลา จำนวน 702 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือ แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ความถี่ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

1) ด้านผลิตภัณฑ์ ผู้ปกครองได้ให้ความสำคัญในระดับมาก ได้แก่ การบริหารงานของโรงเรียนต้องมีปรัชญาและเป้าหมายเหมาะสมและใช้เป็นเครื่องชี้นำการดำเนินการ เด็กนักเรียนมีคุณภาพกล้าที่จะแสดงออก มีความสุข นิสัยดี สุขภาพที่ดี มีความสุข บุคลากรทุกคนมีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรม มีจรรยาบรรณเหมาะกับอาชีพครู มีความรับผิดชอบต่อเด็กสูง และผู้บริหารมีบุคลิกที่ดี มีความรู้ความสามารถ มีวิสัยทัศน์และความมุ่งมั่นต่อความสำเร็จในการทำงาน

2) ด้านราคา ผู้ปกครองได้ให้ความสำคัญในระดับมาก ได้แก่ โรงเรียนกำหนดค่าธรรมเนียมการเรียนและค่าบริการโดยคำนึงถึงคุณภาพของการบริการเป็นสำคัญ โรงเรียนเก็บค่าธรรมเนียมการเรียนและบริการได้อย่างเหมาะสม โรงเรียนกำหนดค่าธรรมเนียมการเรียนและค่าบริการโดยคำนึงถึงความสามารถในการชำระเงินของผู้ปกครองและเศรษฐกิจปัจจุบัน โรงเรียนมีส่วนลดราคาค่าธรรมเนียมและค่าบริการต่าง ๆ โรงเรียนมีบริการให้แก่ผู้ปกครองเบิกค่าเล่าเรียนก่อนได้

3) ด้านการจัดจำหน่าย ผู้ปกครองได้ให้ความสำคัญในระดับมาก ได้แก่ โรงเรียนดูแลเด็กในโรงเรียนได้ดีและปลอดภัย ระบบงานบริการของโรงเรียนสะดวกรวดเร็วเมื่อผู้ปกครองไปติดต่อกับโรงเรียน โรงเรียนมีพนักงานขับรถที่มีคุณภาพและบุคลิกที่ดี โรงเรียนมีการจัดบริการรถตู้รับส่งนักเรียน

4) ด้านส่งเสริมการตลาด ผู้ปกครองได้ให้ความสำคัญในระดับมาก ได้แก่ โรงเรียนแจ้งข่าวสารเกี่ยวกับพัฒนาการของนักเรียนให้ผู้ปกครองรับทราบอย่างสม่ำเสมอ โรงเรียนมีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารแก่ผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง โรงเรียนส่งครูและนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมกับชุมชนอย่างสม่ำเสมอ โรงเรียนมีส่วนร่วมเป็นสื่อกลางในการจัดกิจกรรมช่วยเหลือชุมชนและสังคม

5) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรเข้าเรียนระดับอนุบาลโรงเรียนเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดยะลา ภาพรวมทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงคือ ด้านผลิตภัณฑ์ รองลงมาคือ ด้านการจัดจำหน่าย ด้านส่งเสริมการตลาด และด้านราคาตามลำดับ

นารี จันทริกริมย์ (2551, บทคัดย่อ) การตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนระดับปฐมวัยในโรงเรียนกลุ่มวัดเกต เทศบาลนครเชียงใหม่ การค้นคว้าแบบอิสระครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนระดับปฐมวัยในโรงเรียนกลุ่มวัดเกต เทศบาลนครเชียงใหม่ ประชากรที่ใช้เป็นผู้ปกครองของนักเรียนระดับปฐมวัยในโรงเรียนกลุ่มวัดเกต เทศบาลนครเชียงใหม่ จำนวน 205 คน ปีการศึกษา 2550 เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวข้างต้น นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้ความถี่และร้อยละ

ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้ ในการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนระดับปฐมวัยในโรงเรียนกลุ่มวัดเกต เทศบาลนครเชียงใหม่ ผู้ปกครองส่วนใหญ่เห็นว่าครูเป็นแบบอย่างที่ดี ครูมีมนุษยสัมพันธ์ดี ครูดูแลเอาใจใส่นักเรียน มีความสะดวกในการเดินทางในด้านสังคม โรงเรียนเป็นที่ยอมรับของชุมชนและร่วมอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น มีกิจกรรมการเรียนร่วมกับห้องเรียน มีอากาศถ่ายเทสะดวก ห้องสมุดมีสื่อการเรียนรู้เหมาะสมกับวัย และมีการจัดแสดงผลงานนักเรียน แต่ที่ผู้ปกครองเกินครึ่งเห็นว่าไม่ใช่มีเพียงประเด็นเดียวคือมีเพื่อนแนะนำ

จตุรงค์ ศิริเลิศ (2550, บทคัดย่อ) ปัจจัยการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนทรวงวิทยาเทพารักษ์สมุทรปราการ ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่ามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการตัดสินใจในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนทรวงวิทยาเทพารักษ์มากกว่าผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี ผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีให้ความสำคัญด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียน ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมมากกว่ากลุ่มการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ทั้งนี้เนื่องจากผู้ปกครองซึ่งมีประสบการณ์การศึกษามาก่อนมักให้ความสนใจด้านศึกษามาก เพราะเป็นการเตรียมอนาคตของบุตรหลาน

จรรยา ภูมิสุทธิกุล (2549, บทคัดย่อ) ปัจจัยการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนบูรณวิทย์ เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนด้านวิชาการ ด้านบุคลิกภาพ ด้านค่าธรรมเนียมการเรียน ด้านอาคารสิ่งแวดล้อม ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและการบริการ จำแนกตามภูมิหลังของผู้ปกครองใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ปกครองนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียน จำนวน 304 ตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96 วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ F-test

ผลการวิจัยพบว่า

1) ผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 53.9 อาชีพรับจ้าง/ลูกจ้าง ร้อยละ 37.8 ระดับการศึกษาของผู้ปกครองปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ร้อยละ 34.9 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,000-20,000 บาท ร้อยละ 44.4 และระดับชั้นของนักเรียนในความปกครองอยู่ระหว่าง ป.1-ป.3 ร้อยละ 40.1

2) ปัจจัยการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนบูรณวิทย์ เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม มีน้ำหนักการตัดสินใจระดับมาก โดยน้ำหนักการตัดสินใจระดับมากอันดับ 1 ด้านบุคลิกภาพของโรงเรียน รองลงมา ด้านค่าธรรมเนียมการเรียน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

ความสะดวกและการบริการ และด้านวิชาการตามลำดับ สำหรับด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม มีน้ำหนักการตัดสินใจระดับปานกลางเป็นอันดับสุดท้าย

3) ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ผู้ปกครองที่มีเพศ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ ระดับชั้นของนักเรียนในความปกครองต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลาน เข้าเรียนในโรงเรียนในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

วิทยา บุญยง (2549, บทคัดย่อ) การศึกษาสาเหตุในการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนระดับ ปฐมวัยในโรงเรียนอนุบาลไทยหัว (ประศาสน์วิทยา) การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสาเหตุในการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนระดับปฐมวัยในโรงเรียนอนุบาลไทยหัว (ประศาสน์วิทยา) เพื่อศึกษา ปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อสาเหตุในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนระดับปฐมวัยในโรงเรียนฯ และเพื่อรวบรวม ข้อเสนอแนะ และเสนอแนวทางในการแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนาการบริหารจัดการศึกษาระดับ ปฐมวัยในโรงเรียนฯ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนอนุบาล ไทยหัว (ประศาสน์วิทยา) ระดับปฐมวัย จำนวน 188 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที และค่าเอฟ และกลุ่มตัวอย่างที่ร่วมการสนทนากลุ่มมีจำนวน 9 คน ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า สาเหตุในการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนระดับปฐมวัยในโรงเรียนอนุบาล ไทยหัว (ประศาสน์วิทยา) เมื่อพิจารณาภาพรวมรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยสาเหตุในด้านคุณภาพ การเรียนการสอนมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง ส่วนด้าน คุณภาพและด้านคุณภาพการบริหารจัดการ เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา อาชีพ ฐานะทาง เศรษฐกิจ และความผูกพันกับโรงเรียน พบว่าสาเหตุที่ส่งผลกระทบต่อตัดสินใจของผู้ปกครองใน การส่งบุตรหลานเข้าเรียนพบว่า มีความเห็นสอดคล้องกันในการเรียนการสอนโดยให้ความสำคัญ ในด้านการเรียนการสอนมากที่สุด นอกจากนี้พบว่าผู้ปกครองที่มีความสัมพันธ์กับโรงเรียนและมีฐานะ ทางเศรษฐกิจแตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับการส่งบุตรหลานเข้าเรียน

สำหรับการพัฒนานักเรียนระดับปฐมวัยพบว่า ต้องการพัฒนานักเรียนให้มีภาวะความเป็น ผู้นำ กล้าคิด กล้าแสดงออก ส่งเสริมทักษะทางด้านคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ควบคู่ไปกับการพัฒนา ทางด้านภาษา และปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ความมีจิตสำนึกที่รักและผูกพันต่อโรงเรียนด้วย

ไตรรงค์ อนันตนิติเวช (2548, บทคัดย่อ) ปัจจัยการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตร หลานเข้าเรียนในโรงเรียนเบญจมเทพอุทิศ จังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เพชรบุรี เขต 1 จังหวัดเพชรบุรี การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัจจัย การตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนเบญจมเทพอุทิศ จังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 จังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามภูมิหลังของผู้ปกครอง เป็นการวิจัยเชิงสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ปกครองนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ใน โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศ จังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 จังหวัด เพชรบุรี จำนวน 200 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถาม ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ F-test

ผลการวิจัยพบว่า

1) ผู้ปกครองนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 68.00 มีอายุ 40-50 ปี ร้อยละ 52.00 มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 52.00 อาชีพค้าขายและรับราชการ ใกล้เคียงกัน ร้อยละ 30.50 และ 30.00 และมีรายได้ของครอบครัวต่อเดือนมากกว่า 20,000 บาท ร้อยละ 27.50

2) ผู้ปกครองให้นำหนักการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนเบญจมเทพอุทิศ จังหวัดเพชรบุรีทุกด้านระดับมาก โดยให้นำหนักการตัดสินใจระดับมากด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมเป็นอันดับ 1 รองลงมา ด้านชื่อเสียงของโรงเรียน ด้านคุณภาพการเรียนการสอน ด้านการปกครองนักเรียน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน และด้านค่าใช้จ่ายระหว่างการศึกษาลำดับ

3) ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ผู้ปกครองที่มีอายุ เพศ การศึกษา อาชีพ และรายได้ต่างกันให้นำหนักการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนเบญจมเทพอุทิศ จังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 จังหวัดเพชรบุรี ไม่แตกต่างกัน

ทองเดิน เผ่าดี (2548, บทคัดย่อ) ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนอนุบาลในอำเภอเมืองเชียงราย: กรณีศึกษาดำบลริมกก อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนอนุบาลในตำบลริมกก และผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานเรียนนอกตำบลริมกก ประชากรได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ปีการศึกษา 2546 ในตำบลริมกก อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย ทั้งหมดจำนวน 251 คน เป็นผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนอนุบาลในตำบลริมกก จำนวน 95 คน และผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนอนุบาลนอกตำบลริมกก จำนวน 156 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ผู้ปกครองนักเรียนตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนอนุบาลมากที่สุดคือ

1) ปัจจัยด้านการบริหารโรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนมีการอบรมสั่งสอนโดยส่งเสริมกิจกรรมายาท จริยธรรมที่ดีให้กับนักเรียน

2) ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ โรงเรียนมีการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้เด็กพัฒนาทุกด้านทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

3) ปัจจัยด้านการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนอาคารและสถานที่ ได้แก่ โรงเรียนตั้งอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี ไม่มีกลิ่นหรือสิ่งที่เป็นอันตรายอยู่ข้างเคียง

4) ปัจจัยด้านบทบาทของครูอนุบาล ได้แก่ ครูอารมณ์ดี ยิ้มแย้มแจ่มใส รักเด็ก และครูเอาใจใส่นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ

5) ปัจจัยด้านค่าธรรมเนียมการเรียน ได้แก่ โรงเรียนจัดหาทุนการศึกษาให้แก่นักเรียน และโรงเรียนไม่มีการเรียกเก็บเงินพิเศษอื่นๆ

6) ปัจจัยด้านชื่อเสียงของโรงเรียน ได้แก่ นักเรียนที่จบการศึกษาสามารถเข้าเรียนต่อในสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงได้

7) ปัจจัยด้านการบริการอาหาร ได้แก่ โรงเรียนมีการจัดให้ตี่มนมฟรี และมีการบริการอาหารกลางวันที่มีคุณภาพถูกหลักโภชนาการ

8) ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ได้แก่ ผู้ปกครองสามารถเยี่ยมบุตรหรือขอพบครูได้ตลอดเวลาทำการของโรงเรียน

นางนงนภค รวยดี (2548, บทคัดย่อ) การตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในสถานศึกษาเอกชนระดับประถมศึกษาในเขตอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในสถานศึกษาเอกชนระดับประถมศึกษาในเขตอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง และรายได้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ปกครอง จำนวน 248 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้คือแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test F-test และทดสอบรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ

ผลการวิจัยพบว่า

1) ผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 50.40 อายุ 30-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 50.40 ระดับการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 3, 6 และปวช. จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 38.31 อาชีพรับจ้างจำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 40.73 รายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน 10,001 ถึง 20,000 บาท จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 39.11

2) การตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในสถานศึกษาเอกชนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านคุณภาพการจัดการเรียนการสอนมีน้ำหนักการตัดสินใจเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือด้านการจัดการอาคารเรียนและสภาพแวดล้อม ด้านการอำนวยความสะดวกและการบริการ ด้านค่าธรรมเนียมการเรียน และด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองและชุมชนเป็นอันดับสุดท้าย

3) การเปรียบเทียบการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในสถานศึกษาเอกชน จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพ และรายได้ พบว่าการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในสถานศึกษาเอกชนระดับประถมศึกษาในเขตอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามเพศอายุระดับการศึกษาอาชีพและรายได้ โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน

ประไพ นิลน้อย (2548, บทคัดย่อ) ปัจจัยการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าศึกษาในโรงเรียนเอกชนระดับชั้นก่อนประถมศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าศึกษาในโรงเรียนเอกชนระดับก่อนประถมศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ปกครอง จำนวน 295 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.90 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และทดสอบรายคู่โดยใช้ของเชฟเฟ

ผลการวิจัยพบว่า

1) ภูมิหลังของผู้ปกครองนักเรียนระดับก่อนประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 5,000-10,000 บาท ร้อยละ 37.6 อาชีพค้าขาย ร้อยละ 24.7 และระดับการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี ร้อยละ 43.7

2) ปัจจัยการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าศึกษาในโรงเรียนเอกชนระดับก่อนประถมศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ในภาพรวม ให้น้ำหนักการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก โดยให้น้ำหนักการตัดสินใจด้านคุณภาพผู้บริหารและครูอยู่ในระดับมากที่สุดเป็นอันดับแรก รองลงมาให้น้ำหนักการตัดสินใจในระดับมากด้านคุณภาพนักเรียน คุณภาพอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม ด้านทำเลที่ตั้ง ด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน และด้านค่าใช้จ่ายเป็นอันดับสุดท้าย

3) ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าผู้ปกครองที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีน้ำหนักการตัดสินใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านคุณภาพ ด้านทำเลที่ตั้ง และด้านค่าใช้จ่าย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ไม่แตกต่างกัน ผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกันมีน้ำหนักในการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนเอกชนในภาพรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านคุณภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน และยังพบว่าผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาสูงสุดต่างกันมีน้ำหนักในการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนเอกชนในภาพรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน

พงศกร ทองจันทร์ (2548, บทคัดย่อ) การตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหิน อำเภอบางบัวทอง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ การศึกษาเรื่องการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหิน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหิน ในด้านการพัฒนาคุณภาพนักเรียน ด้านบุคลากร ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและการบริการ จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ผู้ปกครองกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหิน จำนวน 317 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานโดยใช้การทดสอบ t-test และ F-test และเปรียบเทียบรายคู่โดยใช้วิธีแบบเชฟเฟ

ผลการศึกษาพบว่า

1) ภูมิหลังของผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 56.15 อายุมากกว่า 35 ปี ร้อยละ 44.48 ระดับการศึกษาขั้นต่ำกว่ามัธยมศึกษา ร้อยละ 39.11 ประกอบอาชีพรับจ้าง ร้อยละ 41.64 และมีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท ร้อยละ 40.38

2) น้ำหนักการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหิน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีน้ำหนักการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนด้านการพัฒนาคุณภาพนักเรียนเป็นลำดับที่หนึ่ง รองมาคือ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและการบริการ ด้านบุคลากร และด้านอาคารและสิ่งแวดล้อมตามลำดับ

3) การทดสอบสมมติฐานพบว่า ผู้ปกครองที่มีเพศ อายุ อาชีพ และรายได้ต่างกัน มีการตัดสินใจในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนไม่แตกต่างกัน ส่วนผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหินในภาพรวม และด้านการพัฒนาคุณภาพนักเรียน ด้านบุคลากร ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและการบริการไม่แตกต่างกัน

รวีพร วีระเมธีกุล (2548, บทคัดย่อ) ปัจจัยการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนอนุบาลหลักสูตรสองภาษาสังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเพื่อเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนอนุบาลหลักสูตรสองภาษา จำแนกตามภูมิหลังผู้ปกครอง กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีบุตรหลานเรียนอยู่โรงเรียนหลักสูตรสองภาษา เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร จำนวน 231 คนเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม ค่าความเชื่อมั่น 0.93 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การทดสอบค่าเอฟ และการทดสอบรายคู่โดยวิธีของเซฟเฟ

ผลการวิจัยพบว่า

1) ผู้ปกครองซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 65.37 อายุ 30-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.06 เกี่ยวข้องกับนักเรียนในฐานะมารดา คิดเป็นร้อยละ 60.17 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว มีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 40,000-60,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 31.60 อาชีพเจ้าของธุรกิจ คิดเป็น ร้อยละ 27.71 ระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 60.61

2) ปัจจัยการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนอนุบาลหลักสูตรสองภาษา สังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ในภาพรวม ให้น้ำหนักการตัดสินใจในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.74 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.46 โดยให้น้ำหนักการตัดสินใจมากด้านคุณภาพเป็นอันดับที่ 1 รองลงมาเป็น ด้านทำเลที่ตั้งและสภาพแวดล้อม ด้านค่าใช้จ่าย และให้น้ำหนักการตัดสินใจปานกลาง ด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและชุมชน อันดับสุดท้ายตามลำดับ

3) ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนอนุบาลหลักสูตรสองภาษา จำแนกตามภูมิหลังผู้ปกครองด้านเพศ อายุ ความเกี่ยวข้องกับนักเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว อาชีพ และระดับการศึกษาไม่แตกต่างกันทั้งในภาพรวมและรายด้าน

เรืองรอง ผาสุก (2548, บทคัดย่อ) ปัจจัยการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าศึกษาระดับประถมศึกษาของผู้ปกครองโรงเรียนวัดอมรินทรารามสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 3 การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าศึกษาระดับประถมศึกษาของผู้ปกครองโรงเรียนวัดอมรินทรารามสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 3 รวม 4 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านบุคลากร ด้านกิจการนักเรียน และด้านอาคารสถานที่ จำแนกตามสถานภาพของผู้ปกครอง ดำเนินการวิจัยเชิงสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนวัดอมรินทราราม จำนวน 309 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือแบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.97 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที และค่าเอฟ

ผลการวิจัยพบว่า

1) ผู้ปกครองกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 41-50 ปี ระดับการศึกษาสูงสุดปริญญาตรี อาชีพรับราชการ รายได้รวมของบุคคลในครอบครัวต่อเดือนมากกว่า 20,000 บาท ระยะทางจากบ้านพักถึงโรงเรียน 1-5 กิโลเมตร

2) ผู้ปกครองโรงเรียนวัดอมรินทรารามสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 3 ให้น้ำหนักการตัดสินใจทั้ง 4 ด้าน ในระดับมาก โดยมีน้ำหนักการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก ด้านบุคลากรเป็นอันดับที่หนึ่ง รองลงมา ด้านวิชาการ ด้านกิจการนักเรียน และด้านอาคารสถานที่ ตามลำดับ

3) ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ผู้ปกครองที่มีเพศ อายุ และรายได้ต่างกัน มีการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าศึกษาระดับประถมศึกษาทุกด้านไม่แตกต่างกัน ส่วนผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกันและระยะทางจากบ้านพักถึงโรงเรียนต่างกัน มีการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุดาวลัย สีสากุล (2548, บทคัดย่อ) ความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนอนุบาลเอกชนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร การศึกษาเรื่องความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนอนุบาลเอกชนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนอนุบาลเอกชนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตบางพลัด และเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองจำแนกตามภูมิหลังของผู้ปกครองในด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน และขนาดโรงเรียนที่บุตรหลานเรียน กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาคือผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลเอกชน เขตบางพลัด จำนวน 7 โรงเรียน รวม 225 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น 0.9673 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และค่า F-test ถ้าการทดสอบ F มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ

ผลการวิจัยพบว่า

1) ความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาโรงเรียนอนุบาลเอกชน เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร ทั้งในภาพรวมและรายด้าน ทุกด้านที่ศึกษาอยู่ในระดับเห็นด้วยมากโดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านบุคลากร ด้านการจัดสภาพแวดล้อม ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับโรงเรียน ด้านสื่อการเรียนรู้ ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านบริการเป็นอันดับสุดท้าย

2) การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนอนุบาลเอกชน จำแนกตามภูมิหลังพบว่า

2.1) ผู้ปกครองเพศชายและผู้ปกครองเพศหญิงมีความเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยความคิดเห็นด้านสื่อการเรียนรู้ ด้านการจัดสภาพแวดล้อม ด้านบริการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความคิดเห็นด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความคิดเห็นด้านอื่น ๆ ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านบุคลากรไม่แตกต่างกัน

2.2) ผู้ปกครองที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนอนุบาล เอกชนในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความคิดเห็นด้านบุคลากร และด้านบริการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนความคิดเห็นด้านอื่น ๆ ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนรู้ ด้านการจัดสภาพแวดล้อม ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับโรงเรียนไม่แตกต่างกัน

2.3) ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน อนุบาลเอกชนในภาพรวมไม่แตกต่างกัน โดยความคิดเห็นด้านบุคลากรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนความคิดเห็นด้านอื่น ๆ ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนรู้ ด้านการจัดสภาพแวดล้อม ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับโรงเรียน และด้านบริการไม่ แตกต่างกัน

2.4) ผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน อนุบาลเอกชนในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยความคิดเห็นด้านสื่อ การเรียนรู้ ด้านการจัดสภาพแวดล้อม ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับโรงเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความคิดเห็นด้านบุคลากรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ส่วนความคิดเห็นด้านอื่น ๆ ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านบริการไม่ แตกต่างกัน

2.5) ผู้ปกครองที่มีรายได้ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน อนุบาลเอกชนทั้งในภาพรวมและในรายด้าน ทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.6) ผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนอนุบาลที่มีขนาดต่างกันมี ความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 โดยความคิดเห็นด้านบุคลากรมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ความคิดเห็นด้านสื่อการเรียนรู้ ด้านการจัดสภาพแวดล้อม ด้านความสัมพันธ์ระหว่าง ผู้ปกครองกับโรงเรียน และด้านบริการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนความคิด เห็นด้านการจัดการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน

ศิวพร กลสิกิจวรกุล (2547, บทคัดย่อ) ปัจจัยการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลาน เข้าเรียนในโรงเรียนประชาคมนานาชาติ การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัจจัย การตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนประชาคมนานาชาติ จำแนกตาม คุณลักษณะของผู้ปกครอง กลุ่มตัวอย่างคือผู้ปกครองที่มีบุตรหลานเรียนอยู่ในโรงเรียนประชาคม นานาชาติ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546-2547 จำนวน 347 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวม ข้อมูลคือแบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่น 0.96 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test, ANOVA และทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของ เชฟเฟ่

ผลการวิจัยพบว่า

1) ผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสัญชาติไทย คิดเป็นร้อยละ 49.46 มีรายได้ต่อเดือนของครอบครัว 100,001-150,000 บาท และมากกว่า 250,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 23.12 ในด้านอาชีพส่วนใหญ่เป็นเจ้าของกิจการ ร้อยละ 52.15 ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 49.46

2) ปัจจัยการตัดสินใจของผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนประชานิชาชาติ ในภาพรวมให้น้ำหนักในการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก โดยมีน้ำหนักการตัดสินใจระดับมากที่สุดอันดับแรก ด้านทำเลที่ตั้ง รองลงมาคือน้ำหนักการตัดสินใจระดับมากด้านคุณภาพโรงเรียน ส่วนด้านค่าใช้จ่าย ด้านการให้บริการทั่วไป และด้านอาคารสถานที่มีน้ำหนักการตัดสินใจระดับปานกลางอันดับที่ 3, 4, และ 5 ตามลำดับ

3) ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าผู้ปกครองที่มีสัญชาติต่างกันและผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่างกันมีการตัดสินใจในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนประชานิชาชาติในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนผู้ปกครองที่มีอาชีพและผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีปัจจัยการตัดสินใจในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนประชานิชาชาติไม่แตกต่างกัน

งานวิจัยในต่างประเทศ

Marion (1991 อ้างถึงใน ณัชชา ศรีวิชัยรัตน์, 2549, หน้า 61) ได้วิจัยเรื่องการกำหนดนโยบายการศึกษาและการบริหารโรงเรียนรัฐบาลระดับปฐมวัยศึกษาในรัฐแคนซัส ผลการวิจัยสรุปได้ว่าโรงเรียนปฐมวัยศึกษาในรัฐแคนซัส จำนวน 303 โรงเรียน มีการจัดการศึกษาและบริหารการศึกษา โดยดำเนินการตามนโยบายของรัฐในด้านการทำหน้าที่ในการเลี้ยงดูเด็ก ขนาดโรงเรียนกับจำนวนนักเรียน ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดู ความรู้ของผู้ดูแลเด็ก การให้บริการด้านการศึกษาแก่ชุมชน และมีการนำผลจากการประเมินและการปฏิบัติงานไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายการจัดการศึกษาปฐมวัยของรัฐ

Bobbett and French (1992 อ้างถึงใน ณัชชา ศรีวิชัยรัตน์, 2549, หน้า 61) ได้วิจัยเรื่องการเปรียบเทียบบรรยากาศทางด้านวิชาการในโรงเรียนที่อยู่ในระดับมัธยมศึกษาที่ถือว่ามีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ดี จำนวน 9 โรงเรียน พบว่า ระบบการบริหารงานในโรงเรียนที่ชัดเจนมีส่วนสำคัญในการเพิ่มบรรยากาศที่ดีในโรงเรียน ครูปฏิบัติการสอนในโรงเรียนเหล่านี้มีความเป็นอิสระในการตัดสินใจสูง นักเรียนได้มีโอกาสมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเต็มที่

Chapman and Burchfield (1992 อ้างถึงใน ณัชชา ศรีวิชัยรัตน์, 2549, หน้า 61) ได้วิจัยเรื่องความเชื่อของผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับบทบาทของพวกเขาในการปรับปรุงและพัฒนาการแสดงออกในเชิงวิชาการของนักเรียนพบว่า ผู้บริหารเหล่านั้นมีความเชื่อว่ากิจกรรม 3 ประการ อันได้แก่ ความรับผิดชอบต่อการติดตาม และนิเทศการสอนการจัดการในโรงเรียน และความสัมพันธ์กับชุมชน มีผลต่อการปรับปรุงและพัฒนาการแสดงออกของนักเรียนในเชิงวิชาการ

Acchione (1993 อ้างถึงใน ณัชชา ศรีวิชัยรัตน์, 2549, หน้า 61) ได้วิจัยเรื่องการเปรียบเทียบบทบาทของครูปฐมวัยและมารดา (ซึ่งทำการสอนเอง) ผลการวิจัยสรุปได้ว่าระดับบทบาทของครูปฐมวัยและมารดาไม่มีความแตกต่างกันในช่วงระยะเวลาที่ทำการสอน จะมีความแตกต่างกันใน

รูปแบบการสอน ซึ่งจะเห็นได้ว่าครูใช้เทคนิควิธีสอนโดยการให้คำแนะนำอธิบายและลงมือปฏิบัติ ส่วนมารดาใช้วิธีสอนโดยการบอกมากกว่าที่จะให้ความรู้และอบรมมารยาทให้แก่เด็ก ซึ่งแสดงให้เห็นว่าบทบาทของมารดาจะมีความผูกพันกับเด็กมากกว่าครูทั้งเรื่องของความรู้สึก อารมณ์ และการมีส่วนร่วม ปฏิกริยาของมารดากับเด็กจะเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ แต่ถ้าเด็กอยู่กับครูก็จะมี ความตั้งใจเรียนมากกว่าอยู่กับมารดา

Odded and Clune (1995 อ้างถึงใน ณัชชา ศรีวิชัยรัตน์, 2549, หน้า 62) ได้วิจัยเรื่อง การปรับปรุงประสิทธิภาพของโรงเรียนในประเทศสหรัฐอเมริกา จะเป็นหนทางที่จะปรับปรุงการจัดการศึกษาที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายที่จะสอนนักเรียนทุกคนให้มีมาตรฐานที่ดี ซึ่งขั้นตอนที่สำคัญในการปรับปรุงมีดังนี้คือ เป้าหมายสำคัญที่โรงเรียนจะต้องกำหนดเป็นอันดับแรก ได้แก่ การยกระดับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน เพิ่มปริมาณหลักสูตรและเปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกเรียนได้หลาย ๆ อย่าง มีการจัดการที่ดีในเรื่องเกี่ยวกับการเงิน ทรัพยากร บุคลากร และเวลา ทั้งในระดับโรงเรียนและระดับห้องเรียน จุดเน้นที่สำคัญคือจะต้องจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอแก่โรงเรียนที่ยากจน มีระบบจูงใจที่หลากหลายเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และมีการปรับปรุงระบบการเงินและการชดเชยให้แก่ครู

ผลการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศดังกล่าวข้างต้น เป็นการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็น ความคาดหวัง และปัจจัยที่มีผลการต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในระดับอนุบาลของโรงเรียนเอกชน พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกโรงเรียนเอกชนของผู้ปกครองส่วนมาก คือการจัดการเรียนการสอนที่ดี มีสื่อที่ดี และบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ นั้นย่อมนำมาซึ่ง คุณภาพของสถานศึกษาด้วย นอกจากนี้ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความต้องการและความคาดหวังที่จะให้โรงเรียนจัดการศึกษาให้ตอบสนองความต้องการของสังคมและชุมชนอีกด้วย

สรุปผลงานวิจัยต่างประเทศคือการจัดการศึกษาและบริหารการศึกษาตามนโยบายของรัฐ เป้าหมายสำคัญที่โรงเรียนจะต้องกำหนดเป็นอันดับแรก ได้แก่ การยกระดับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน เพิ่มปริมาณหลักสูตรและเปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกเรียนได้หลาย ๆ อย่าง มีการจัดการที่ดีในเรื่องเกี่ยวกับการเงิน ทรัพยากร บุคลากร และเวลา ทั้งในระดับโรงเรียนและระดับห้องเรียน จุดเน้นที่สำคัญคือจะต้องจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอแก่โรงเรียนที่ยากจน มีระบบจูงใจที่หลากหลายเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และมีการปรับปรุงระบบการเงินและการชดเชยให้แก่ครู และครูปฏิบัติการสอนต้องมีอิสระในการตัดสินใจสูง และให้เด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเต็มที่ มีการปรับปรุงและพัฒนาการแสดงออกของเด็กในเชิงวิชาการ